

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Załącznik II.4

Warszawa, dnia 11 października 2011 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa**

Skarżąca:

Fundacja [...]

Organ, którego skarga dotyczy:

Sąd Najwyższy – Pierwszy Prezes Sądu
Najwyższego, Plac Krasińskich 2/4/6,
00-951 Warszawa

Odpowiedź Sądu Najwyższego na skargę Fundacji [...]

z dnia 23 września 2011 r. na postanowienie Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r. nr I Prez. 389/11 nr BSA III – 055 – 127/11 i na utrzymane nim w mocy postanowienie tego organu z dnia 3 sierpnia 2011 r. (ten sam numer) o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie udostępnienia Panu D.M., jako Prezesowi Zarządu Fundacji [...], następujących informacji w formie:

- a) treści umów, które Sąd Najwyższy RP, jego władze lub osoby działające z upoważnienia jego władz, zawarły z przedsiębiorstwem W., w związku z wydawaniem przez to przedsiębiorstwo serii wydawniczych: „Studia i analizy Sądu Najwyższego” i „Biuletyn Sadu Najwyższego – Izba Pracy Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych”,
- b) treści umów, które Sąd Najwyższy RP, jego władze lub osoby działające z upoważnienia jego władz, zawarły z Wydawnictwem prawniczym L. Sp. z

o.o. w związku z wydawaniem przez to wydawnictwo serii wydawniczych: „Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna” (OSNC), „Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych” (OSNP),

- c) treści umów, które Sąd Najwyższy RP, jego władze lub osoby działające z upoważnienia jego władz, zawarły z Redakcją „P.” w związku z wydawaniem przez to wydawnictwo serii wydawniczej: „Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Karna i Wojskowa” (OSNKW),**
- d) odpowiedzi na pytanie, kiedy, w jakim trybie, w jakiej ilości oraz za jaką kwotę wymienione wyżej pozycje wydawnicze zostały zakupione przez Sąd Najwyższy od poszczególnych wydawców**

Działając w imieniu Sądu Najwyższego, na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.; dalej: p.p.s.a.), w związku z art. 21 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198):

1. przekazuję Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie dwa egzemplarze skargi Fundacji [...], reprezentowanej przez D. M., na postanowienie Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r. nr I Prez. 389/11, BSA III- 055-127/11, która wpłynęła do Sądu Najwyższego w dniu 26 września 2011 r., wraz z aktami sprawy, oraz
2. przedstawiam odpowiedź z wnioskami:
 - 1) **o oddalenie tej skargi w całości, w wypadku gdyby została przyjęta do rozpoznania,**
 - 2) **o wezwanie strony skarżącej do uzupełnienia braku skargi przez wskazanie w formie wniosku rodzaju rozstrzygnięcia, jakie, zdaniem skarżącej Fundacji, powinien podjąć Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w stosunku do postanowienia będącego przedmiotem skargi, a więc postanowienia Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r. nr I Prez. 389/11 BSA III – 055 – 127/11 i utrzymanego nim w mocy postanowienia tego organu z dnia z dnia 3 sierpnia 2011 r. (ten sam numer) o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie**

udostępnienia Panu D. M., jako Prezesowi Zarządu Fundacji [...], następujących informacji w formie:

- treści umów, które Sąd Najwyższy RP, jego władze lub osoby działające z upoważnienia jego władz, zawarły z przedsiębiorstwem W., w związku z wydawaniem przez to przedsiębiorstwo serii wydawniczych: „Studia i analizy Sądu Najwyższego” i „Biuletyn Sadu Najwyższego – Izba Pracy Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych”,
- treści umów, które Sąd Najwyższy RP, jego władze lub osoby działające z upoważnienia jego władz, zawarły z Wydawnictwem prawniczym L. Sp. z o.o. w związku z wydawaniem przez to wydawnictwo serii wydawniczych: „Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna” (OSNC), „Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych” (OSNP),
- treści umów, które Sąd Najwyższy RP, jego władze lub osoby działające z upoważnienia jego władz, zawarły z Redakcją „P.” w związku z wydawaniem przez to wydawnictwo serii wydawniczej: „Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Karna i Wojskowa” (OSNKW),
- odpowiedzi na pytanie, kiedy, w jakim trybie, w jakiej ilości oraz za jaką kwotę wymienione wyżej pozycje wydawnicze zostały zakupione przez Sąd Najwyższy od poszczególnych wydawców

(art. 57 § 1 p.p.s.a. w związku z art. 45 i art. 46 § 1 pkt 3 tej ustawy),

- 3) o odrzucenie skargi w tej części, w jakiej zawiera wniosek typowy dla skargi na bezczynność, a mianowicie o zobowiązanie organu administracji publicznej do dokonania określonej czynności, *(pkt 1 wniosków głównych skargi).*

Uzasadnienie

Uwaga wstępna

Na wstępie należy zaznaczyć, że tak w objętych skargą postanowieniach, jak i w niniejszym uzasadnieniu, wskazanie na Pana D. M., jako autora określonych wystąpień do Sądu Najwyższego oraz do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,

jest tożsame ze wskazaniem na Prezesa Zarządu Fundacji [...], a więc jako mogącego reprezentować tę Fundację w relacjach z innymi podmiotami.

Uzasadnienie wniosków formalnych

Skarga z dnia 23 września br. Fundacji [...], reprezentowanej przez Pana D. M., nie czyni zadość niektórym wymaganiom formalnym stawianym pismom składanym w postępowaniu sądowych, które zostały wymienione w art. 45 i art. 46 § 1 pkt 3 p.p.s.a. (tu:) w związku z art. 57 § 1 p.p.s.a.

Jako skarga, zgodnie z art. 57 § 1 pkt 1 p.p.s.a., wskazuje jako zaskarżane postanowienie Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r. nr I Prez. 389/11 nr BSA III – 055 – 127/11, jednakże, wbrew jednoznacznej treści art. 45 i art. 46 § 1 pkt 3 p.p.s.a. nie zawiera jakichkolwiek wniosków co do rozstrzygnięcia, jakie, zdaniem tej strony, powinny być podjęte przez sąd w stosunku do postanowienia będącego przedmiotem skargi, a więc ww. postanowienia Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r..

Zdaniem udzielającego niniejszej odpowiedzi stanowi to brak formalny przedmiotowej skargi, o jakim mowa w art. 58 § 1 pkt 3 p.p.s.a., bez usunięcia którego w trybie uzupełnienia, w tym na wezwanie Sądu I instancji, niedopuszczalne jest przyjęcie skargi do rozpoznania.

Oczywiście niedopuszczalne jest także przyjęcie do rozpoznania danej skargi w części zawierającej wniosek typowy dla skargi na bezczynność, a mianowicie o zobowiązanie organu administracji publicznej do dokonania określonej czynności, *(pkt 1 wniosków głównych skargi)*.

Z tych przyczyn wnoszę o rozpoznanie w pierwszej kolejności wymienionych na wstępie wniosków formalnych odpowiedzi na skargę.

Uzasadnienie – część sprawozdawcza

We wniosku z dnia 26 lipca br., z powołaniem się na przepisy o dostępie do informacji publicznej, skarżąca Fundacja [...] wystąpiła o udostępnienie jej następujących informacji w formie:

- treści umów, które Sąd Najwyższy RP, jego władze lub osoby działające z upoważnienia jego władz, zawarły z przedsiębiorstwem W., w związku z wydawaniem przez to przedsiębiorstwo serii wydawniczych: „Studia i analizy Sądu Najwyższego” i „Biuletyn Sadu Najwyższego – Izba Pracy Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych”,
- treści umów, które Sąd Najwyższy RP, jego władze lub osoby działające z upoważnienia jego władz, zawarły z Wydawnictwem prawniczym L. Sp. z o.o. w związku z wydawaniem przez to wydawnictwo serii wydawniczych: „Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna” (OSNC), „Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych” (OSNP),
- treści umów, które Sąd Najwyższy RP, jego władze lub osoby działające z upoważnienia jego władz, zawarły z Redakcją „P.” w związku z wydawaniem przez to wydawnictwo serii wydawniczej: „Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Karna i Wojskowa” (OSNKW),
- odpowiedzi na pytanie, kiedy, w jakim trybie, w jakiej ilości oraz za jaką kwotę wymienione wyżej pozycje wydawnicze zostały zakupione przez Sąd Najwyższy od poszczególnych wydawców.

W odpowiedzi na ten wniosek Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2011 r. nr I Prez. 389/11 nr BSA III – 055 – 127/11, z powołaniem się na art. 61a § 1 k.p.a. oraz art. 11 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) w związku z art. 5 § 2 pkt 3 i pkt 4 k.p.a., w związku z art. 1 ust.1, art. 6 ust.1 i ust. 2 oraz art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), określanej dalej skrótem: u.d.i.p., odmówił wszczęcia postępowania w tej sprawie, podnosząc w uzasadnieniu, że:

Zdaniem Sądu Najwyższego umowy prawa cywilnego łączące organy władzy publicznej z podmiotami trzecimi, działającymi w sferze prawa prywatnego, (tu: z wydawnictwem - właścicielem określonego oprogramowania informatycznego), nie należą do kategorii informacji publicznych w rozumieniu art. 1 ust. 1 i art. 6 u.d.i.p., a w konsekwencji nie mogą być udostępniane każdemu zainteresowanemu ich treścią na zasadach i w trybie określonym przepisami tej ostatniej ustawy. Takie umowy nie należą bowiem w szczególności do kategorii: „dane publiczne” w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p.. Umowa prawa cywilnego, w której tylko jedną ze stron jest organ

władzy publicznej, nie ma cech dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 6 ust.2 u.d.i.p., albowiem nie zawiera jedynie oświadczenia woli lub wiedzy funkcjonariusza publicznego, lecz także oświadczenie woli przedstawiciela drugiej strony, nie będącej w danym wypadku żadnym z podmiotów wymienionych w art. 4 ust. 1 lub ust. 2 u.d.i.p. Objęte wnioskiem Pana D. M. informacje są przedmiotem korespondujących ze sobą oświadczeń woli dwóch stron umowy, a nie stanowią jedynie oświadczenia przedstawiciela Sądu Najwyższego.

Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej nie reguluje wprost sytuacji, jaka zaistniała w tej sprawie, w której organ władzy publicznej ma rozpoznać żądanie udzielania informacji będącej w jego posiadaniu, która nie jest jednak informacją publiczną w rozumieniu jej przepisów.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 i ust. 2 tej ustawy należy przyjmować, że w zakresie w niej nie uregulowanym stosuje się przepisy k.p.a. o postępowaniu decyzyjnym, a zatem również regulacje dotyczące wszczęcia takiego postępowania. Faktem jest, że jedyną alternatywą w stosunku do rzeczywistej realizacji wniosku o udostępnienie informacji publicznej jest wydanie decyzji o odmowie jej udzielenia lub o umorzeniu postępowania, w tym drugim wypadku, wyłącznie w sytuacji przewidzianej w art. 14 ust. 2 u.d.i.p.

Art. 61a § 1 k.p.a. stanowi, że gdy żądanie, o którym mowa w art. 61 k.p.a. (tu: żądanie wszczęcia postępowania, w którym mogłoby dojść do wydania decyzji administracyjnej), zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania.

Przedstawione powyżej okoliczności przemawiają za ustaleniem, że w tej sprawie zachodzą inne uzasadnione przyczyny w rozumieniu art. 61a § 1 k.p.a. wskazujące na konieczność odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udostępnienia Panu D. M. wymienionych w sentencji danego postanowienia informacji jako dotyczących treści umów prawa cywilnego.

Także odpowiedź na pytanie kiedy, w jakim trybie, w jakiej ilości oraz za jaką kwotę określone pozycje wydawnicze zostały zakupione przez Sąd Najwyższy od poszczególnych wydawców, równoznaczna byłaby bowiem z przedstawieniem wnioskodawcy danych, które nie są informacją publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

W wyjaśnieniu podstawy prawnej omawianego postanowienia dodano, że powołanie art. 11 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) w związku z art. 5 § 2 pkt 3 i pkt 4 k.p.a. wskazuje jedynie na właściwość Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego jako organu władnego wydać to postanowienie.

*

Z tym postanowieniem nie zgodził się Pan D. M., występując w dniu 16 sierpnia 2011 r. z zażaleniem – wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W uzasadnieniu tego środka prawnego wskazano na orzeczenia sądów administracyjnych, wydane jednak pod rządami przepisów obowiązujących przed 11 kwietnia 2011 r., w których dano wyraz przekonaniu, że na wniosek o udostępnienie informacji publicznej, który nie dotyczy jednak udostępnienia takiej informacji, należy udzielić odpowiedzi w formie „zwykłego pisma”.

W objętym skargą postanowieniu Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2011 r. nie uwzględniono tego środka prawnego, podnosząc w uzasadnieniu, że:

Powoływany w skarżonym postanowieniu art. 61a § 1 k.p.a., dodany przez art. 1 pkt 11 ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011 Nr 6, poz.18), wszedł w życie z dniem 11 kwietnia 2011 r., a zatem nie mógł stanowić przedmiotu rozważań ani wyroku WSA w Olsztynie z dnia 17 lutego 2009 r., II SA/OI 991/08, ani wyroku WSA w Gliwicach z dnia 18 marca 2008 r., IV SA/GI 1215/2007, ani innych orzeczeń, do których się w tych wyrokach nawiązuje.

Występujący z zażaleniem – wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy nie wykazał również, że określone umowy prawa cywilnego, a także odpowiedź na pytanie, kiedy, w jakim trybie, w jakiej ilości oraz za jaką kwotę określone pozycje wydawnicze zostały zakupione przez Sąd Najwyższy od poszczególnych wydawców, objęte są definicją informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust.1 u.d.i.p.

Żądanie udzielenia odpowiedzi na takie pytanie nie jest tożsame w szczególności z żądaniem udostępnienia danych publicznych lub o majątku publicznym w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 lub pkt 5 u.d.i.p., lecz jest równoznaczne z żądaniem udostępnienia umowy lub umów prawa cywilnego wiążących Sąd Najwyższy z różnymi podmiotami prawa prywatnego nie podlegającymi przepisom ustawy o

dostępie do informacji publicznej poza sytuacjami enumeratywnie wymienionymi w tej ustawie.

Otwarta formuła art. 6 ust. 1 u.d.i.p. nie pozwala także na sformułowanie domniemania, by każda informacja znajdująca się w posiadaniu podmiotu określonego rodzajowo w art. 4 ust. 1 lub ust. 2 tej ustawy stanowiła informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 owej ustawy.

Z tych przyczyn wniesiony przez Fundację [...] wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zasługiwał na uwzględnienie.

*

Również z tym rozstrzygnięciem Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego nie zgodziła się Fundacja [...], o czym świadczy obecna skarga z dnia 23 września br. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, na która udzielana jest niniejsza odpowiedź.

W owej skardze przedmiotowemu postanowieniu Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia br. zarzucono naruszenie: art. 7, art. 61 ust.1 i ust.2 Konstytucji RP oraz art. 1 ust.1, art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. c, art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 1 u.d.i.p., a także art. 6 k.p.a., wnosząc o zobowiązanie strony przeciwnej do dokonania czynności zgodnie z wyżej przedstawionym wnioskiem z dnia 26 lipca 2011 r., to jest polegającej:

- a) na udostępnieniu treści wskazanych we wniosku umów prawa cywilnego oraz
- b) udzieleniu odpowiedzi na określone pytanie nawiązujące do istotnych elementów treści tych umów.

W uzasadnieniu skargi ponownie nawiązano do liczego orzecznictwa sądów administracyjnych na tle stanu prawnego sprzed 11 kwietnia 2011 r., które, siłą rzeczy, nie mogło dotyczyć art. 61a § 1 k.p.a., odczytywanego w danym wypadku, w połączeniu z odpowiednimi przepisami ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Uzasadnienie – część merytoryczna

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie. W szczególności bezpodstawne jest twierdzenie uzasadnienia skargi, że w postanowieniu z 24 sierpnia 2011 r., utrzymującym w mocy postanowienie z dnia 3 sierpnia 2011 r., Pierwszy Prezes SN nie odniósł się w żaden sposób do argumentacji Fundacji przemawiającej za

uznaniem danych, o udostępnienie których wносиła skarżąca, jako „informacji publicznych”. Wbrew temu twierdzeniu wskazane postanowienie Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego zawiera szczegółową argumentację zarówno w odniesieniu do zagadnienia materialnoprawnego, tj. przynależności lub braku przynależności wnioskowanych informacji do kategorii: informacje publiczne, jak i trybu działania Organu w powstałej sytuacji.

W uzasadnieniu obecnej skargi Fundacja [...], reprezentowana przez Prezesa Zarządu, D. M. podtrzymała swoje zarzuty przedstawione we wniosku z dnia 16 sierpnia 2011 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy. Porównanie treści uzasadnienia skargi oraz treści uzasadnienia wniosku z 16 sierpnia 2011 r. o ponowne rozpatrzenia sprawy prowadzi do konkluzji, że obecnie Fundacja nie przytoczyła żadnych nowych argumentów, do których nie odniósłby się wcześniej Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego. Jedyne nowe zarzuty, w istocie rzekomego naruszenia przez Sąd Najwyższy – Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. c u.d.i.p. wydaje się nieporozumieniem, albowiem trudno zakładać, żeby żądanie udostępnienia treści określonych umów oraz udzielenia odpowiedzi na pytanie wyraźnie nawiązujące do istotnego elementu treści tych umów, mogło dotyczyć kwestii polityki wewnętrznej Sądu Najwyższego wyrażającej się w prezentacji bliżej nieokreślonego programu, który mógłby świadczyć o realizacji przez Sąd Najwyższy zadań publicznych, sposobie ich realizacji, wykonywaniu i skutkach realizacji tych zadań.

Sama skarżąca nie wyjaśnia też przyczyn wskazania obecnie na ostatnio wymieniony przepis u.d.i.p., ani też nie przedstawia jakiegokolwiek argumentacji, która mogłaby zasługiwać na rozważenie w kontekście innych wymienionych w skardze jako - jej zdaniem - naruszone przepisów.

Kończąc dodaję, że zawarcie ww. umów prawa cywilnego ze względu na wartość przedmiotu tych umów nie musiało być poprzedzone zastosowaniem przepisów o zamówieniach publicznych. Oznacza to, iż nie mają do nich zastosowania przepisy tej ustawy regulujące dostęp do pewnych kategorii dokumentów, w tym umów, zawieranych w finale postępowania w przedmiocie zamówienia publicznego.

Poza dyskusją jest, że ewentualna odpowiedź na pytanie, kiedy, w jakim trybie, w jakiej ilości oraz za jaką kwotę określone pozycje wydawnicze zostały zakupione przez Sąd Najwyższy od poszczególnych wydawców, byłaby

równoznaczna z ujawnieniem istotnych postanowień tych umów, a także danych poprzedzających ich zawarcie.

W tym stanie rzeczy wnoszę o odrzucenie lub o oddalenie w całości wymienionej w tytule niniejszej odpowiedzi skargi Fundacji [...].

Załączniki:

- 1) dwa egzemplarze skargi Fundacji [...],
- 2) 1 odpis nin. odpowiedzi,
- 3) akta postępowania związanego z pismem Fundacji [...] z dnia 26 lipca br. o udostępnienie określonych informacji, jako – zdaniem wnioskodawcy – publicznych

Stanisław Dąbrowski